

god regeringsførelse og international humanitær lov. Når vi får oprettet denne underkomité, vil det arbejde blive styrket.

Men jeg vil godt understrege igen: Hamas overholder jo ingen af de ting – ingen af de ting, som vi opfatter som selvfølgelige og skal opfatte som selvfølgelige for Israel.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:45

Frank Aaen (EL):

Nu er der jo heller ikke nogen aftale med Hamas, tværtom er der boykot af Hamas, så man kan vel næsten ikke gøre mere.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Er der sket en forbedring af Israels overholdelse af menneskerettighederne? Er det det, vi ser i Palæstina lige i øjeblikket? Hvis ikke det er tilfældet, hvad så?

Kl. 14:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:45

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Desværre er vi jo i den situation, at der er en krig, og i den krig gælder krigens love, men også ifølge krigens love kan der jo altså komme utilsigtet skade på civile, og der er spørgsmålet altså dette: Bruger man overdreven megen magt for at nå sit mål? Det er en vurdering. Jeg har jo givet udtryk for, at jeg ikke bryder mig om, når magten betyder, at man rammer skoler osv., men det er jo også fortalt i Harold Tribune, hvordan man inviterer til det. Hvis man skyder fra et mål, jamen så er det mål altså også et retfærdigt genmål. Det kan folkeretseksperterne jo diskutere længe.

Det, jeg ønsker, er humanitær assistance, og det, jeg er bekymret over, er fraværet af humanitær assistance. Men under denne krig er der altså love, og der skal være adgang for Røde Kors, der skal være en mulighed for at hjælpe alle de sårede, og man skal, så vidt man overhovedet kan, forhindre, at der kommer flere sårede og døde. Der vil jeg meget gerne se en ordentligt beskyttet humanitær adgang.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:46

Frank Aaen (EL):

Der er altså ikke sket nogen forbedring, hvad angår Israels overholdelse af menneskerettighederne. Tværtimod. Det er blevet meget værre.

Og så vender vi igen tilbage til, hvem der har skylden for det, der sker. Vi kan altså faktisk se, at der var indgået en våbenhvile, som alle er enige om virkede. Der var hverken blevet skudt den ene vej eller den anden vej. Først da Israel begynder at skyde i to tilfælde i november, og da man kunne se, at Israel ikke havde nogen som helst intention om at leve op til sin del af aftalen, nemlig at hæve blokaden, som omdannede og stadig væk gør Gazastriben til verdens største fængsel, bryder tingene sammen, og det bliver man jo nødt til at forholde sig til.

Kritisk dialog, siger ministeren. Er det ikke rigtigt, at der har været kritisk dialog i 60 år, samtidig med at vi fortsætter med at begunstige Israel med gode handelsaftaler, og samtidig med at vi stadig væk fra EU-landenes side eksporterer våben til Israel? Skal det ikke have en anden konsekvens end bare den at fortsætte, som om ingenting er sket?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 14:47

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er det gode ved spørgetiden, at man kan få lov til at få det samme spørgsmål mange gange, og så kan man også få lov til at give det samme svar mange gange.

Med hensyn til konsekvenserne har jeg jo svaret: *ingen* i denne situation. Og det har jeg jo nu sagt tre-fire gange. Jeg vil ikke være med til at straffe Israel, samtidig med at jeg sender penge af sted til bl.a. Gaza. Jeg synes, det på den ene side er godt, at vi sender penge af sted til Gaza, det er til nødhjælp osv. – vi har jo også sendt penge til Gaza uden for krigssituationen for at være med til at udvikle landet trods blokaden – men på den anden side så at skulle straffe Israel er altså helt forkert.

Når vi nu står og laver historie – det er jo det, hr. Frank Aaen er i gang med, og jeg har forklaret det med skyderiet omkring det hul, hvor israelske soldater skulle bortføres til og fra – vil jeg også gerne lige nævne et møde, jeg havde med det egyptiske udenrigsministerium og den egyptiske sikkerhedschef og med Den Arabiske Liga nogle dage i forvejen, altså et møde, der skulle finde sted den 9. november, hvor de forskellige fraktioner skulle enes, således at Israel havde nogen at forhandle med, men spørgsmålet er jo: Hvor meget har de at forhandle med, og hvem har de at forhandle med nu, når man svækker Abbas hele tiden? Til Egypternes og til